

IN MEMORIAM

професор Иван Микулчиќ (25.3.1936 – 26.06.2020)

За извонредните предавања проникнати со безброј духовити детали и луцидни досетки,

За живописните дебати на различни теми и по разновидни поводи,

За археолошките приказни проткаени со неверојатни искри на инвенција и пластичен хумор,

За долгите теренски прошетки низ Стоби и разговорите за стратиграфската амплитуда на Епископската базилика,

За обуката како да се преживее во дивината опкружена со морничавата сенка од волчјо завивање,

За пешачењето кон Скупи и блескавата експозиција на сè што таму може и не може да се види,

За пријателските сугестии околу професионалната ориентација која ја дефинира аурата на сечија личност со препознатлив социјален идентитет,

За секогаш достапната љубезност за археолошки и историски дискурс,

За фасцинантните коментари на актуелната социополитичка ситуација која, по дефиниција, претставува ехо на неразрешени дилеми и несовладани проблеми од блиското или подалечното минато,

За тоа како треба да им се помогне на медиокритетите да не станат субверзивни антители во сензибилното и, честопати, со слаб имунитет, ткиво на македонската археологија,

За архиепископатот Јустинијана Прима и за неговата растеглива територијална амплитуда од Таор во Македонија до Лебане во Србија,

За колегијалните и по вредност бесценети совети да се соработува со колегите од странските универзитети и да се изгради одржлива мрежа на академски контакти за да се избегне ограниченоста на малата и скромна „по димензии“ професионална заедница од локален карактер,

За енергичниот пристап кон решавањето на студентските и колегијалните проблеми,

За динамичниот ритам на работата – авторска, теренска, едукативна и оперативна,

За пикторесктниот приод кон создавањето на епските документарни филмови за македонското археолошко наследство,

За несебичното учество во советодавната сфера на музејските институции во Македонија со мудри упатства и инспиративни предлози,

За татковската грижа за младите колеги кога ја почнуваа својата археолошка кариера,

За стилските вежби по германски јазик, кои, за жал, никогаш не беа наполно успешни за тврдоглавите англофони,

За шегите и секогаш доброто расположение,

За незаборавната интерпретација на Joshua fit the battle of Jericho од Махалија Џексон на едно од предавањата за раниот неолит,

За пријатните мигови исполнети со прераскажување на митови и легенди, научени и запомнети или создадени во мигот на актуелниот разговор,

За неверојатниот опис на суровиот Атила кој, воден од желбата за освојувачка моќ, јавајќи на својот коњ без сон и починка, галопирал од Горна Мезија до Ломбардија,

За експресивната елаборација на Теодориховиот поход низ балканските подрачја и за дивјачкото опустошување на Стоби,

За огромниот библиографски список на книги и трудови кои ги читале и ќе ги читаат безбројни генерации археолози,

За духовитата артикулација на, често пати, бизарната содржина на римските надгробни натписи,

За динамично организираната „медитативна“ променада низ архитектонската структура на Диоклецијановата палата во Сплит, споредлива со рафинираниот, романтичарски, авторски опис на Богородичината црква во Париз од Виктор Иго,

За „виртуелната“ музеолошка тура низ њујоршкиот Метрополитен и платното на Полок на кое „тој истурил повеќе боја од што навистина сакал“ како пристojно зајадлив коментар за колористичката резонанца на апстрактниот експресионизам од средината на XX век,

За сардоничната анализа на Пикасовиот портрет на Дора Мар, во кој сите гледаат расплакана и напуштена љубовница, а никој не ја коментира нејзината „нему веќе здосадена“ фацијална анатомија,

За драматично раскажаната историска сторија за хипохондричниот, параноичен и жестоко конспиративен Понтски крал Митридат и неговите експерименти со отровните коктейли кои требало да му овозможат силен антитоксичен имунитет,

За деликатниот католички бон-тон наследен од неговите германски предци,

За сите срамежливи насмевки, за целата поддршка, за пријателските прекори, за колегијалните укажувања, за грижата и за сè што научивме,

ТИ БЛАГОДАРИМЕ.

Ruhe in Frieden, lieber Professor

Со последна почит,
ЕЛИЗАБЕТА ДИМИТРОВА